

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 17Csp/262/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317217851
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hostovecká
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2019:2317217851.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Mariannou Hostoveckou, v právnej veci žalobcu: C. I., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom XXX XX Š. - Z., G. XXXX/XX, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom 921 22 Piešťany, Teplická č. 7434/147, IČO: 36 234 176, zast.: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 911 01 Trenčín, 1. mája 173/11, IČO: 47234679, pobočka kancelárie a adresa pre doručovanie: 921 22 Piešťany, Teplická 7434/147, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamieťa.

Súd žalovanému priznáva voči žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100 %, o ktorej výške súd rozhodne samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa svojou žalobou zo dňa 8. 9. 2017 domáhal, aby súd určil, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22. 7. 2015, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným, je bezúročný a bez poplatkov.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že medzi žalobcom a žalovaným došlo dňa 22. 7. 2015 k uzatvoreniu zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe čoho bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 2800,- eur (ďalej len „úver“). Predmetná Zmluva je v zmysle ust. § 52 ods. 2 OZ bezpochyby spotrebiteľskou zmluvou. Žalobca je toho názoru, že Zmluva neobsahuje všetky, zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), požadované náležitosti. Naliehavý právny záujem vyvodil žalobca z potreby odstránenia právnej neistoty v právnom vzťahu medzi ním a žalovaným a preto poukázal na Rozsudok Najvyššieho súdu SR, spis. zn. 1MCdo 1/2009, podľa ktorého naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy o úvere, pôžičke má žalobca - spotrebiteľ, pretože potrebuje mať vyriešenú otázku, aký je jeho skutočný dlh nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov v prípade čiastočnej neplatnosti zmluvy, týkajúcej sa odplaty (úroky, poplatky). Jeho postavenie sa stane istejšie, nebude vystavený sankciám za nezaplatenie odplaty, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi (§ 39 OZ) a na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 3Co/224/2013 zo dňa 12. 2. 2014, v zmysle ktorého zvýšená ochrana spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch v spotrebiteľských zmluvách musí mať za následok aj poskytnutie procesných prostriedkov na takúto ochranu. Pri hodnotení naliehavého právneho záujmu v spotrebiteľských zmluvách treba vychádzať z princípov zvýšenej ochrany spotrebiteľa danej nielen komunitárnou, ale aj vnútroštátnou právnou úpravou. K naplneniu tejto zvýšenej ochrany môže dôjsť iba vtedy, ak spotrebiteľovi bude umožnený reálny prístup na súd. To znamená, že v zásade bude daný naliehavý právny záujem na určení každej skutočnosti, ktorá môže mať vplyv na zmluvný vzťah dodávateľa a spotrebiteľa, čo zodpovedá požiadavke, aby z úradnej povinnosti rozhodnutie súdu bolo spôsobilé ovplyvniť právne

postavenie žalobcu. Zmluvou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22. 7. 2015 bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 2800,- eur, ktorý mal žalobca splatiť v 48 mesačných splátkach po 82,68 eura. Celková suma, ktorú mal žalobca uhradiť podľa Zmluvy, tak predstavovala sumu výšku 3968,64 eura. V zmluve je však uvedená celková čiastka splatná spotrebiteľom vo výške 3899,04 eura. V zmluve absentujú obligatórne náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 ZoSÚ - doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru; nesprávne uvedená RPMN a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť; výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Žalobca má za to, že uvedenie nesprávnej celkovej sumy, ktorú mal žalovanému zaplatiť a nesprávnej výšky RPMN, obe v neprospech spotrebiteľa, má rovnaké dôsledky, ako keby tento údaj v Zmluve úplne absentoval. Navyše sa takéto konanie žalovaného dá považovať za nekalú obchodnú praktiku v zmysle zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení. Zmluva tiež obsahuje revolvingový úver, pričom bola v zmluve uvedená výška kreditného limitu 500,- eur. Revolvingový úver však neobsahuje takmer žiadne obligatórne náležitosti v zmysle ZoSÚ. Neobsahuje výšku splátky, ktorá je vyjadrená veľmi nejasne prostredníctvom 4 % z dlžnej čiastky. Rovnako neobsahuje ďalšie obligatórne náležitosti, takže rovnako ako Zmluva by mal byť vyhlásený za bezúročný a bez poplatkov. Absencia vyššie uvedených náležitostí Zmluvy o spotrebiteľskom úvere spôsobuje, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ZoSÚ. Žalobca je aj toho názoru, že Zmluva o úvere obsahuje aj neprijateľné podmienky v zmysle ust. § 53 a nasl. OZ. Poukázal najmä na Dohodu o zrážkach zo mzdy, pričom ponechal v zmysle ust. § 298 CSP na zvážení súdu, či po posúdení Zmluvy vysloví neprijateľnosť Dohody o zrážkach zo mzdy. Dohoda o zrážkach zo mzdy nebola individuálne dojednaná, žalobca nemal možnosť sa s ňou oboznámiť a bola len súčasťou predpripraveného formulára. V dohode nebola špecifikovaná výška pohľadávky, ktorú má zabezpečovať, ani mesačné splátky, ktoré sa majú vykonávať. Dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahovala absolútne náležitosti platného právneho úkonu, rovnako neobsahovala náležitosti spotrebiteľských zákonov. Na základe vyššie uvedeného by mala byť Dohoda o zrážkach zo mzdy ako súčasť úverových podmienok rovnako vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 22. 11. 2017. Uviedol, že nesúhlasí s názorom žalobcu a zastáva názor, že úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX obsahuje všetky podstatné náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. Náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, je uvedená v časti textu zmluvy označeného „Úver“, kde sú upravené presné údaje o výške mesačnej splátky - 82,68 eur pod bodom 30. o počte splátok - 48 pod bodom 36., o termíne konečnej splatnosti, 48 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci pod bodom 39., o termíne splatnosti splátok v znení: „Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Poukázal na Rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 zo dňa 9. 11. 2016. Náležitosť podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. 1) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je v úverovej zmluve uvedená výlučne v súlade so znením zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy a v súlade so znením Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, ktorá stotožňuje pojem výšku, počet a frekvenciu splátok s pojmom výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, čo je potvrdené aj v zmysle vyššie uvedeného Rozsudku. Aj keď úverová zmluva neobsahuje termín splatnosti každej splátky uvedením konkrétneho dátumu, na základe uvedených údajov je objektívne možné, aby spotrebiteľ bol schopný určiť termín splatnosti každej splátky. Pokiaľ ide o dátum konečnej splatnosti úverovej zmluvy je uvedený priamo v zmluve nasledovne „Termín konečnej splatnosti 48 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci.“ Aj keď Zmluva neuvádza presný číselný dátum ukončenia zmluvy, veriteľ použil objektívne zistiteľné kritéria, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Žalovaný je toho názoru, že v zmluve je náležite uvedená aj ďalšia obligatórna náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy. RPMN je stanovené správne, a to vo výške 19 %, ako aj celková čiastka splatná spotrebiteľom, ktorá je vo výške 3899,04 eura, pričom žalobca má riadne uvedené v zmluve aj predpoklady použité na výpočet. Žalobca nepredložil žiaden právne relevantný dôkaz, na základe ktorého by mali byť uvedené údaje nesprávne, preto žalovaný považuje jeho

tvrdenie za bezpredmetné a hlavne účelové. Žalobca podpisom zmluvy uzatvoril aj zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru (čerpanie úveru prostredníctvom platobnej karty), ale na jeho vznik resp. účinnosť sa vyžaduje ďalší úkon, a to aktivácia karty, ktorá v prípade záujmu bude žalobcovi poskytnutá. Je teda na dobrovoľnom rozhodnutí žalobcu, či z jeho strany dôjde k aktivácii karty a tým pádom k čerpaniu úveru alebo nie. Žalobca túto možnosť nevyužil a z jeho strany nedošlo k aktivácii karty a čerpaniu finančných prostriedkov z nej. Z toho vyplýva, že namietanie jednotlivých náležitostí revolvingového úveru a požadovanie jeho vyhlásenia za bezúročný a bez poplatkov je taktiež úplne bezpredmetné, nakoľko tento úver nevznikol. Žalobca vo svojej žalobe napáda Dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorú žalobca uzatvoril spolu s úverovou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX a považuje ju za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Dohoda o zrážkach zo mzdy je bežným mechanizmom na zabezpečovanie záväzkov, typicky využívaným najmä v bankovom sektore pri zabezpečovaní peňažných záväzkov z úverov a pôžičiek. Uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Zákonná úprava špecifikovaná v ustanovení § 551 OZ aprobuje uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy už pri vzniku záväzku a nie až pri vzniku dlhu. Zákon vyžaduje na platnosť dohody o zrážkach zo mzdy len dve podmienky a to písomnú formu a skutočnosť, že zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Uvedené ustanovenie neobsahuje žiadne ďalšie podmienky, ktorých nesplnenie by malo za následok neplatnosť takejto dohody. Ponecháva účastníkom zmluvného vzťahu voľnosť, pokiaľ ide o obsahovú stránku dohody a taktiež aj formu v tom zmysle, že dohoda o zrážkach zo mzdy môže byť vo forme samostatnej dohody, alebo môže byť aj súčasťou iného (hlavného) právneho vzťahu ako forma určitého zabezpečovacieho inštitútu (tzv. akcesorický vzťah). Úpravu dohody o zrážkach zo mzdy taktiež zahŕňa aj § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ktorého účinnosť nastala od 1. 5. 2014. V zmysle tohto ustanovenia je neprípustné zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Požiadavky na písomnú formu dohody, ako aj na uzavretie vo forme osobitnej listiny boli splnené. Tento fakt je nesporný a nenamieta ho žiadna zo strán. Ako výslovne vyplýva z textu dohody, nachádza sa na nej aj prehlásenie žalobcu a žalovaného, že svojimi podpismi vyjadrujú súhlas s jej uzatvorením. Žalobca dohodu bez akejkoľvek výhrady podpísal. Pokiaľ s jej uzatvorením nesúhlasil, mal možnosť dohodu o zrážkach zo mzdy so žalovaným neuzatvoriť. Takto prejavená vôľa žalobcu jednoznačne preukazuje, že žalobca sám na základe vlastného rozhodnutia súhlasil s uzavretím dohody o zrážkach zo mzdy. Pokiaľ žalobca ustanoveniam dohody nerozumel, nemal ich podpisovať alebo si ich mal nechať žalovaným bližšie vysvetliť. Skutočnosť, že by žalobca jednotlivým ustanoveniam nerozumel vo svojej žalobe ani nenamieta. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená v súlade so zákonom platným a účinným v čase uzatvorenia predmetnej dohody. Dohoda o zrážkach zo mzdy nie je žiadnym jednostranným diktátom zo strany žalovaného. Pri jej uzatváraní, žalobca presne vedel, akú výšku budú predstavovať prípadné zrážky zo mzdy. V dohode o zrážkach zo mzdy je zreteľne uvedené, že žalobca a žalovaný sa dohodli, že pokiaľ dôjde k omeškaniu žalobcu so splácaním úveru z vyššie uvedenej zmluvy, žalovaný je oprávnený požadovať, aby mu platca mzdy žalobcu (zamestnávateľ) vykonával mesačnú zrážku zo mzdy. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je štandardným právnym inštitútom upraveným v Občianskom zákonníku, ktorý sa bežne v čase uzatvorenia úverovej zmluvy využíval na zabezpečenie pohľadávok. Podľa § 137 písm. c) CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem, naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu. Podľa rozsudku NS SR sp. zn. 3 Cdo 112/2004 určovací žaloba nie je spravidla opodstatnená najmä vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu alebo práva, alebo ak požadované určenie má povahu (len) predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu je (nie je) právny vzťah alebo právo. V prípade možnosti žalovať priamo na splnenie povinnosti treba preto vždy považovať za neprípustnú určovací žalobu, ktorá neslúži potrebám praktického života, spornosť nerieši (neodstraňuje) a len vedie k nárastu počtu súdnych žalôb. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení bude daný najmä vtedy, ak by bez tohto určenia bolo žalobcovo právo ohrozené, alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým a naopak, nebude daný spravidla v prípadoch, kedy možno žalovať priamo na splnenie povinnosti. Pre danosť existencie naliehavého právneho záujmu je preto nevyhnutné, aby výrok súdneho rozhodnutia o tom, či tu je právny vzťah alebo právo, bol spôsobilý ovplyvniť právne postavenie žalobcu, a teda mal za následok zmenu jeho práv a povinností alebo postavenia v hmotnoprávných vzťahoch, a to za stavu, že v danom čase nemôže uplatňovať svoje práva žalobou na plnenie. Pokiaľ súdne rozhodnutie žiadnym spôsobom neovplyvní právne postavenie žalobcu, nemožno konštatovať danosť naliehavého právneho záujmu. Ani v prípade, ak navrhované rozhodnutie je spôsobilé ovplyvniť

právne postavenie žalobcu, nemusí byť zákonite vždy daný naliehavý právny záujem na takomto určení. Žalovaný považuje celú žalobu za všeobecnú, bez reálneho preukázania napádaných skutočností a ich podloženia dôkazmi, ktorá smeruje výlučne k cieľu vyhnúť sa plneniu povinností, ktoré žalobcovi vyplývajú z úverovej zmluvy č. 4507211147, nakoľko z jeho strany nedošlo do dnešného dňa k doplateniu ani samotnej istiny. Žalovaný žiadal, aby súd zamietol žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú.

4. Na uvedené podanie reagoval žalobca vyjadrením zo dňa 5. 2. 2018, keď uviedol, že zastáva názor, že Zmluva v takomto súdnom prieskume neobstojí, nakoľko žalovaný nesplnil svoje povinnosti, nepostupoval pri uzatváraní a koncipovaní Zmluvy s odbornou starostlivosťou, čoho následkom je, že Zmluva neobsahuje všetky obligatórne náležitosti. K eurokonformnému výkladu zákona č. 129/2010 Z.z. a najmä jeho ustanovenia § 9 ods. 2 písm. 1) zaujali od rozsudku SD EU vo veci C-42/15 stanovisko mnohé Krajské či Okresné sudy. Žalobca v tejto súvislosti poukázal napr. na rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 7Co/95/2017 zo dňa 7. 6. 2017, v ktorom súd skonštatoval: „Požiadavka zákona o spotrebiteľských úveroch je teda od požiadavky Smernice iná. Zákon uvádza, že zmluvy musia obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“. Slovenský zákon o spotrebiteľských úveroch ide nad rámec Smernice a celkom jednoznačne požaduje vyjadrenie ako splátok istiny, tak aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. K výkladu tohto ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu SR, desiatkami rozhodnutí krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov SR, v zmysle ktorej je potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Smernica vyžaduje v spotrebiteľskej zmluve iba uvedenie výšky, počtu a frekvencie splátok spotrebiteľa. Žalobca zdôraznil samotnú skutočnosť, že rozhodnutie vo veci C-42/15 predstavuje výklad smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES a v žiadnom prípade nie je výkladom zákona č. 129/2010 Z.z. Vynesením predmetného rozsudku nevznikla Slovenskej republike žiadna povinnosť zmeny (novelizácie) zákona č. 129/2010 Z.z. a ani nedošlo k iniciovaniu konaniu proti Slovenskej republike titulom porušenia povinností pri harmonizácii smernice 2008/48/ES. Je nepochybné, že zákon č. 129/2010 Z.z. pri definovaní obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere šiel na rámec smernice, no jeho ustanovenia poskytujú spotrebiteľovi väčší rozsah ochrany ako samotná smernica. Ak by konajúci súd šiel cestou striktného eurokonformného výkladu, v konečnom dôsledku by spotrebiteľovi odňal práva priznané zákonom, čo možno považovať za zásah do práva na súdnu a inú právnu ochranu zakotveného v čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a taktiež za porušenie výkladového pravidla zakotveného v ust. § 54 ods. 2 OZ, kde je výslovne uvedené, že v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv sa použije výklad pre spotrebiteľa priaznivejší. Výklad v súlade so zákonom č. 129/2010 Z.z. je pre spotrebiteľa priaznivejší a preto musí mať prednosť. Rozsudok vo veci C-42/2015 bol vynesený dňa 9. 11. 2016, t. j. v čase, keď už bola Zmluva, ktorej sa toto konanie týka, uzatvorená. V čase jej uzatvorenia bol žalovaný viazaný zákonom č. 129/2010 Z.z. a nevedel, aký výklad smernice č. 2008/48/ES prichádza do úvahy. Z tohto dôvodu považuje žalobca procesnú obranu žalovaného za účelovú, nakoľko obligatórna náležitosť v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. v napadnutej Zmluve nepochybne chýba. K absencii obligatórnej náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. žalobkyňa uvádza, že termín konečnej splatnosti definovaný ako 48 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci nenapĺňa zákonnú požiadavku presného dátumového vymedzenia bez toho, aby sa spotrebiteľ nemusel k tomuto údaju prepočítavať. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na gramatický výklad pojmu „termín“. Termín je podľa Slovníku slovenského jazyka definovaný ako presné časové vymedzenie určené pre nejaký úkon. Presné časové vymedzenie znamená uvedenie konkrétneho dátumu - t. j. dňa, mesiaca a roku, v ktorý deň zaniknú povinnosti dlžníka zo zmluvy v prípade jej riadneho plnenia. V tejto súvislosti poukázal žalobca na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 12Co/19/2016 zo dňa 30. 3. 2017, v ktorom súd skonštatoval, že pod termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru je potrebné rozumieť presné dátumové vyčíslenie, aby spotrebiteľ bez akýchkoľvek pochybností získal vedomosť o tom, ktorý je posledný dátum splatnosti jeho záväzku. Zmluvné dojednanie v Obchodných podmienkach „uhradenie poslednej splátky veriteľovi nemožno akceptovať ako nepochybné určenie termínu konečnej splatnosti, pretože dlžníkovi nie je zrejmé, o aký konkrétny dátum ide. Konečnú splatnosť úveru nemožno ponechať ani na matematickom výpočte podľa úpravy v zmluve, kedy sa má splatnosť každej splátky odvíjať od splatnosti predchádzajúcej splátky alebo rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 22C/172/2016 zo dňa 20. 4. 2017, v ktorom konajúci súd presne jasne a výstižne skonštatoval, že: „... lehota splatnosti ako do 83 mesiacov od prvého platobného dňa, čo nemožno považovať za súladné s vyššie citovaným ustanovením. Uvedenie iba celkového počtu splátok nepredstavuje dostatočnú informáciu

pre spotrebiteľa, aby už pri uzatváraní zmluvy presne vedel posúdiť, dokedy bude povinný úver splácať a vyhodnotil si tak ekonomické riziko s úverom spojené, najmä dokedy ho bude jeho zmluvný záväzok zaťažovať. V danom prípade lehota splatnosti úveru uvedená v zmluve ako 83 mesiacov, je veľmi dlhé časové obdobie. Spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy nepozná konkrétny dátum konečnej splatnosti úveru, nemusí byť preto schopný dostatočne posúdiť najmä výhodnosť poskytnutého úveru a svoju schopnosť úver riadne splácať. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) z. č. 129/2010 Z. z. bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce zmluve o spotrebiteľskom úvere a kedy je splatná posledná splátka. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. K výške RPMN a celkovej čiastky žalobca vychádzal z výpočtu na portáli www.fininfo.sk (výpočet priložil žalobca v prílohe vyjadrenia). K naliehavému právnomu záujmu žalobca uviedol, že podľa jeho názoru v žalobe dostatočne odôvodnil, v čom vidí naliehavý právny záujem na určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, a to najmä v potrebe odstránenia právnej neistoty v právnom vzťahu medzi ním a žalovaným. Jediný subjekt, ktorý je oprávnený deklarovať, že úver poskytnutý žalobkyni žalovaným je bezúročný a bez poplatkov, je všeobecný súd, ktorý ako nezávislý a nestranný orgán umožňuje naplniť ústavné právo každého občana na súdnu a inú právnu ochranu zakotvenú v čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky. Nemožno sa stotožniť s tvrdením žalovaného, že žalobca má „čakať, než žalovaný iniciuje konanie o plnenie a „trpieť“ neustále obťažovanie zo strany veriteľa a spoločností zaoberajúcich vymáhaním pohľadávok, ak sa domnieva, že úver, ktorý mu veriteľ poskytol, je bezúročný a bez poplatkov. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 9Co/309/2014 zo dňa 25. 5. 2017, v zmysle ktorého naliehavý právny záujem žalobcu na požadovanom určení treba skúmať predovšetkým so zreteľom na cieľ sledovaný podaním žaloby a konečný zmysel navrhovaného rozhodnutia ... Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým (porovnaj R 17/1972.... V tejto súvislosti je potrebné v súlade s ustálenou judikatúrou zohľadňovať skutočnosť, že spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované na základe neplatnej spotrebiteľskej zmluvy. Nie je pritom podstatné, či došlo či už zo strany spotrebiteľa alebo dodávateľa k uplatneniu práva na plnenie. Spotrebiteľ má právo, aby nebol obťažovaný hrozbou uplatnenia účinkov neplatnej zmluvy, ktorej neplatnosť nebola autoritatívnym rozhodnutím súdu určená. Zmyslom určovacej žaloby je nadobudnutie právnej istoty spotrebiteľa vo vzťahu k plneniam poskytovaným dodávateľovi.

5. K uvedenému podaniu sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 13. 4. 2018. Uviedol, že zo strany európskeho práva vychádza členským štátom povinnosť lojality reprezentovaná čl. 4 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii a Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Podľa tohto článku majú štáty zabezpečiť bezporuchovosť realizácie cieľov a politik EÚ. Takéto koncipovanie umožnilo Súdnemu dvoru EÚ vyvodenie princípu nepriameho účinku európskeho práva prostredníctvom svojej judikatúry, a teda vznik eurokonformného výkladu práva. Právny rámec pre potreby slovenského právneho poriadku poskytuje ust. čl. 7 ods. 2 Ústavy SR - Právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR vo svojom Uznesení zo dňa 22. 2. 2018 v konaní sp. zn. 3 Cdo/146/2017, kde uviedol nasledovné: „Nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Vyššie uvedené skutočnosti je potrebné uplatniť aj v súvislosti s náležitosťou úverovej zmluvy v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) ZSU. Na podporu svojich tvrdení z hľadiska náležitosti ust. § 9 ods. 2 písm. f) ZSU, žalovaný uviedol Rozsudok Okresného súdu Poprad, zo dňa 21. 11. 2017, sp. zn. 17Csp/158/2017, kde v bode 12 konštatoval: „K náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f), zákona č. 129/2010 Z.z. súd konštatuje, že v bode 41 zmluvy je uvedený termín konečnej splatnosti „60 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15.dňa v poslednom mesiaci“. Podľa názoru súdu, z uvedeného priemerný spotrebiteľ vie bezpečne zistiť dátum termínu konečnej splatnosti úveru, keď zmluva o úvere bola uzavretá 3. 9. 2015, splatnosť 60 mesiacov, t. j. 5 rokov, termín konečnej splatnosti je 15. 9. 2020. Súd poukazuje i na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C - 42/15, podľa ktorého článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby

zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Možno konštatovať, že žalovaný ako veriteľ použil objektívne zistiteľné kritéria, podľa ktorých spotrebiteľ mohol vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Súd sa v tomto smere nestotožnil s tvrdením žalobkyne o tom, že nie je zrejmá doba trvania zmluvy a konečná splatnosť úveru.“ Čo sa týka výšky RPMN, tvrdenie žalobcu, že jej výška nie je v zmluve uvedená správne, je nepravdivé, nakoľko žalobca nepredložil žiaden právne relevantný dôvod, resp. výpočet, na základe ktorého by bola uvedená výška RPMN nesprávna. Žalobca sa v tejto súvislosti odvoláva len na výpočet z internetového portálu, ktorý uvádza len orientačnú hodnotu RPMN, čo sa uvádza aj na samotnej stránke. Predmetný výpočet nezohľadňuje správne všetky činitele, ktoré sa vyžadujú pre výpočet presnej výšky RPMN. Čo sa týka naliehavého právneho záujmu, žalobca ho do dnešného dňa riadne neodôvodnil. Pri naliehavom právnom záujme na určení totižto nejde o akýkoľvek právny záujem, ktorý by odôvodňoval žalobcu k podaniu určovacej žaloby, ale musí ísť o naliehavý právny záujem, ktorý v čase podania žaloby bolo treba preukazovať. Žalovaný aj naďalej žiadal, aby súd žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania.

6. Právna úprava v ustanovení § 150 CSP zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia, teda procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Táto povinnosť tvrdenia sa vzťahuje na skutkové okolnosti súvisiace s procesným útokom alebo procesnou obranou strany sporu a je koncepčným predpokladom tzv. sudcovskej koncentrácie civilného sporového konania (§ 153 CSP). Súd nemôže vyzývať (s poukazom na dodržiavanie zásady kontradiktórnosti konania a rovnosti strán) stranu na preukázanie svojich tvrdení, a pri svojom rozhodovaní v merite veci vychádza z toho, čo strana v konaní preukáže a to ku dňu, kedy rozhoduje. Tu súd poukazuje aj na to, že na dôkazy predložené po vyhlásení rozsudku nie je možné prihliadať. Koncentrácia konania predstavuje efektívny nástroj racionálneho a odôvodneného zrýchlenia sporového konania. Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany (teda najmä skutkové tvrdenia, popretia skutkových tvrdení, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom a hmotnoprávne námietky) nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany sú uplatnené včas aj vtedy, ak ich strana predložila ako reakciu na skutočnosť, o ktorých nevedela, ani ich nemohla predvídať, a ktoré vyšli najavo až po tom, ako mala strana povinnosť označiť a predložiť skutočnosť a dôkazy.

7. Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

8. Súd dáva do pozornosti, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práva slobôd nepatrí dožadovať sa stranou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá strana (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

9. Súd sa oboznámil s obsahom spisu a listinnými dôkazmi v ňom založených - Zmluva o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22. 7. 2015, Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 22. 7. 2015, a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

10. Žalobca podal žalobu tak, ako je vyššie popísané a odôvodnené. Dňa 22. 7. 2015 uzatvorili strany sporu zmluvu o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového úveru vo výške 2800,- eur, s mesačnými splátkami vo výške 82,68 eura, počet splátok 48, celková čiastka splatná spotrebiteľom 3899,04 eura, ročná úroková sadzba 17,40 %, RPMN 19 %, priemerná RPMN 18,24 %, prvá splátka bola splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru, splatnosť jednotlivých ďalších splátok bola určená na 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka.

11. Žalovaný je spoločnosť m. i. s predmetom činnosti - poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom. Niet pochýb, že žalobca uzatváral zmluvu ako spotrebiteľ.

12. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ, účinný k 22. 7. 2015, (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 1 ods. 1, 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinný k 22. 7. 2015, (1) Tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

(2) Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 2 písm. g/, h/, l/ cit. zák., Na účely tohto zákona sa rozumie

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f/, g/, k/, l/ cit. zák., (2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/, e/ cit. zák., Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

13. Po preštudovaní úverovej zmluvy, v zmysle citovaného § 9 a § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. súd musí konštatovať, že úverovú zmluvu je nutné považovať ako zmluvu uzatvorenú plne v súlade so zák. č. 129/2010 Z.z.

14. Aj keď zmluva neuvádza presný číselný dátum ukončenia zmluvy, žalovaný použil objektívne zistiteľné kritéria, podľa ktorých žalobca ako spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Predmetná zmluva obsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z. aj vtedy, pokiaľ veriteľ použil objektívne zistiteľné kritériá, z ktorých je nepochybne možné určiť dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru tak, ako je tomu aj v danom prípade. Spotrebiteľ teda disponuje informáciou, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru, a preto je cieľ sledovaný ust. § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z. dosiahnutý. V tejto súvislosti súd odkazuje na závery Súdneho dvora EÚ v rozsudku vo veci C-42/2015 body 71 až 73. Z dátumu konečnej splatnosti, uvedenej v úverovej zmluve je žalobcovi jednoznačne jasné a zrejmé, kedy nastane konečná splatnosť úveru, preto má súd za to, že uvedená náležitosť úverovej zmluvy je splnená. Na podporu svojich tvrdení súd poukazuje na rozhodnutia Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 10Csp/90/2017, Okresného súdu Brezno sp. zn. 4C/40/2014, Okresného súdu Poprad sp. zn. 17Csp/158/2017, Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13Csp/132/2017, ako aj Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 499/2011 pojednávajúce o princípe právnej istoty.

15. Z predmetnej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver, uzavretej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. Piešťany ako dodávateľom a veriteľom a žalobkyňou ako dlžníčkou a spotrebiteľkou dňa 22.7.2015 z bodu 39. vyplýva: „Termín konečnej splatnosti 48 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“. Pod bodom 31. termíny splatnosti splátok, v poznámke je uvedené, že prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. V bode 36. bol dohodnutý počet splátok 48.

16. Z cit. ust. § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z. je zrejmé, že zákon jednoznačne nevymedzuje, akým spôsobom má byť konečná splatnosť spotrebiteľského úveru v zmluve uvedená. Základnou všeobecnou požiadavkou však je, aby bola v zmluve táto náležitosť uvedená jasne a zrozumiteľne, bez ťažkostí a s istotou určiteľným spôsobom. Cieľom resp. účelom tohto ustanovenia je zaručiť, aby spotrebiteľ poznal deň poslednej splátky úveru, teda termín jeho konečnej splatnosti, resp. dobu, dokedy bude povinný predmetný úver splácať. Účel tohto ustanovenia je naplnený vtedy, ak uvedenie termínu končenej splatnosti v zmluve umožňuje spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátum poslednej splátky. Podľa názoru súdu citované ustanovenie rozhodne nie je možné vykladať tak, že termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru musí byť v zmluve definovaný výhradne jednoznačným dátumom, teda konkrétnym dňom, mesiacom a rokom. Obdobný názor vyslovil SD EÚ vo veci C-42/2015 Home Credit Slovakia c/a Klára Biróová keď uviedol, že čl. 10 ods. 2 písm. h/ smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.

17. Vzhľadom na uvedené potom, ak v predmetnej zmluve je uvedený termín končenej splatnosti 48 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci spotrebiteľovi s rozumovými schopnosťami na úrovni priemerne spôsobilej osoby musí byť jednoznačne zrejmé, že posledná splátka úveru bude splatná za 48 mesiacov (4 roky) po poskytnutí úveru a to k 15.dňu v poslednom mesiaci. Priemerný spotrebiteľ si tak s použitím triviálnej matematiky vie jednoducho, bez ťažkostí, bez pochybností a s istotou určiť termín poslednej splátky úveru, teda termín konečnej splatnosti úveru. Podľa názoru súdu je teda uvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v bode 39. predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere dostatočne jasné, určité a zrozumiteľné, napĺňajúce požiadavku cit. ust. § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z., v súlade so zákonom. Spotrebiteľ teda nepochybne v danom prípade disponuje informáciou, kedy nastane konečná splatnosť poskytnutého úveru, ktorá je závislá iba od momentu jeho faktického poskytnutia.

18. K celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom, § 2 písm. g) a h) zák. č. 129/2010 Z.z., súd uvádza, že v samotnej úverovej zmluve je tak poistenie ako aj ďalšie alternatívne služby upravené v časti „doplnkové služby - dobrovoľné“. Je len na slobodnom rozhodovaní samotného klienta, či sa pre niektorú z doplnkových služieb rozhodne alebo nie. V uvedenom prípade žalobca nezvolil poistné, tiež nezvolil ďalšiu doplnkovú službu, zmena výšky a počtu splátok, a rozhodol sa pre službu odložené splátky, ktorá

je spoplatnená sumou 1,45 eura mesačne. Aj táto skutočnosť preukazuje dobrovoľnosť uzatvorenia predmetných služieb, ktoré žalobca mohol, ale aj nemusel uzatvoriť. Okrem toho aj v samotnej celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom je uvedené „bez platieb za doplnkové služby“. O tom, že poistné a ďalšie alternatívne služby sú dobrovoľné bol žalobca informovaný aj v Štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere, pod bodom 3. S uvedeným súvisí nevyhnutnosť pri prepočte celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom odpočítať od sumy 3968,64 eura úhradu za dobrovoľnú službu odloženej splátky, výsledkom ktorej je suma uvedená v úvere ako celková čiastka splatná spotrebiteľom 3899,04 eura. Z uvedeného je preto nepochybne jasne preukázané, že uzatvorenie poistného, prípadne inej alternatívnej služby, v žiadnom prípade nebolo podmienené uzatvorením úverovej zmluvy. V tejto súvislosti súd odkazuje na rozhodnutie Okresného súdu Brezno pod sp. zn. 4C/40/2014, Okresného súdu Senica pod sp. zn. 9Csp/188/2017.

19. K námietke žalobcu o nesprávnosti vypočítanej RPMN súd uvádza, že žalobca sa v žalobe len zameral na všeobecné skonštatovanie, že RPMN je v zmluve uvedená nesprávne, v zmysle § 150 CSP však neuviedol ďalšie konkrétne skutočnosti, pre ktoré RPMN považuje za nesprávnu, a teda takéto tvrdenie žalobcu nebolo zo strany súdu preskúmateľné a to aj s poukazom na to, že žalobca sa na pojednávaní vytyčené súdom nedostavil a ni raz a súd ho k tejto skutočnosti nemohol vyslychnúť. RPMN je stanovené správne, a to vo výške 19 %, ako aj celková čiastka splatná spotrebiteľom, ktorá je vo výške 3899,04 eura, pričom žalobca má riadne uvedené v zmluve aj predpoklady použité na výpočet. Čo sa týka výšky RPMN, tvrdenie žalobcu, že jej výška nie je v zmluve uvedená správne, je nepravdivé, nakoľko žalobca nepredložil žiaden právne relevantný dôvod, resp. výpočet, na základe ktorého by bola uvedená výška RPMN nesprávna. Žalobca sa v tejto súvislosti odvoláva len na výpočet z internetového portálu, ktorý uvádza len orientačnú hodnotu RPMN, čo sa uvádza aj na samotnej stránke. Predmetný výpočet nezohľadňuje správne všetky činitele, ktoré sa vyžadujú pre výpočet presnej výšky RPMN.

20. Čo sa týka poslednej námietky žalobcu ohľadne absencie údaju podľa § 9 ods. 2 písm. l) ZoSÚ súd poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax slovenských súdov, vrátane rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, ako aj na článok 10 ods. 2 písm. h) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „smernica“) (výška, počet a frekvencia splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia) a právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy, smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Uvedeným výrokom Európsky súdny dvor jednoznačne potvrdil, že veriteľ na spôsob uvádzania týchto povinných náležitostí úverovej zmluvy nazerá správne a rozsah, v akom jednotlivé náležitosti uvádza, je pre spotrebiteľa postačujúci pre posúdenie rozsahu jeho záväzku. Povinnou náležitosťou úverovej zmluvy teda nie je podrobný rozpis výšky, počtu a termínov každej zo splátok na časť pripadajúcu na istinu, úroky a iné poplatky, a zároveň, štát ani nemôže zákonom upraviť povinnosť pre veriteľov takýto presný rozpis v zmluve uvádzať.

Článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 (výška, počet a frekvencia splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, ako povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere) sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.

Ako uviedla generálna advokátka v bode 55 svojho stanoviska a Súdny dvor v bode 48 rozsudku, cieľom tohto ustanovenia je zaručiť, aby spotrebiteľ poznal deň, v ktorý je splatná každá splátka úveru.

Samotná smernica nepoužíva pojem „termíny“ splátok, ale pojem „frekvencia“ splátok. Nie je teda nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Uvedenie termínu splatnosti splátky spôsobom: „Mesačne, v 15. deň kalendárneho mesiaca“ teda spĺňa požiadavku smernice a napĺňa jej cieľ.

21. Súd ďalej uvádza, že sa nemohol zaoberať neprijateľnosťou zmluvnej podmienky - dohody o zrážkach zo mzdy, nakoľko v súlade s názorom žalovaného, je aj súd toho názoru že táto dohoda nie je zmluvnou podmienkou, ale jedná sa o samostatný právny úkon, pri ktorom je tiež možné určiť jeho platnosť či neplatnosť. Avšak súd je viazaný žalobným návrhom a nemôže ho prekročiť (§ 216 CSP). Žalobca nežiadal určiť neplatnosť tohto právneho úkonu, preto súd o ňom nerozhodoval. Žalobný návrh (petit) je obligatórnou náležitosťou žaloby. Súd je viazaný týmto žalobným návrhom, čo znamená, že ho nemôže prekročiť a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú. Nesmie ísť nad rámec petitu (tzv. zásada "ne ultra petitum"). Civilný sporový poriadok však upravuje v odseku 2 komentovaného ustanovenia výnimku, keď súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú. Ide o prípad, ak z osobitného predpisu vyplýva určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami. Typickým prípadom, keď súd nie je viazaný žalobným návrhom, je konanie o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva či BSM. Výnimku zo zásady ne ultra petitum obsahuje tiež ustanovenie § 298 CSP. Ako však súd uviedol, uzatvorená dohoda o zrážkach zo mzdy nie je dohodnutá zmluvná podmienka ako súčasť textu zmluvy o úvere, ale samostatný právny úkon nespádajúci pod výnimku podľa § 298 CSP (Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná.).

22. Vzhľadom na uvedené súd žalobu zamietol.

23. Súd dáva do pozornosti aj stanovisko bývalého podpredsedu Ústavného súdu Slovenskej republiky JUDr. Milana Ľalíka v Náleze zo dňa 24. 10. 2013, sp. zn. I. ÚS 547/2012 (odlišné stanovisko), v ktorom pomerne ilustratívne poukázal na aktuálnu zjavnú a neudržateľnú predimenzovanosť ochrany spotrebiteľa a „demonizovanie“ veriteľskej pozície - v neprospech právnej istoty a celkového doterajšieho vnímania objektívneho práva v podmienkach kontinentálnej právnej kultúry: „Všeobecné súdy vrátane Ústavného súdu SR ochranu spotrebiteľov pustili už tak ďaleko, že títo nemusia niesť žiadne adekvátne dôsledky za svoje konanie, aj keď uzavrú akúkoľvek zmluvu, dokonca čokoľvek čo sa prieči zdravému rozumu (v zmysle „ten chudák ani nevie, čo podpísal, ale „peniaze mohol zobrať“), a to sa už dotýka samotnej podstaty a hlavne primeranosti práva, v dôsledku čoho spotrebiteľa z úradnej povinnosti zbavujú jeho zodpovednosti. Takýto postup orgánov ochrany práva je nielenže absolútne „nevýchovný“, paternalistický, ale aj absurdný a v rozpore so zásadou rovnosti, vigilantibus iura, neminem laedere a pod., ktoré by mali v podstate platiť aj pre „privilegovaného“ spotrebiteľa; opakom je potom neprípustné zvýhodňovanie dlžníka oproti veriteľovi, ktorému inak reálne hrozí riziko nevyhozenia ani len elementárneho nároku bez akéhokoľvek príslušenstva voči dlžníkovi, ktorý sa tak neoprávnene obohacuje na jeho úkor za asistencie súdov. Preto ak nedôjde k racionálnemu zvratu v doterajšej judikatúre súdov, opäť vrátane Ústavného súdu SR, existujúce bagateľné spory tak zahltia všetky súdy Slovenskej republiky (čo už je reálne) a ochromia nielen výkon ich spravodlivosti, ale narušia aj dôveru občanov v právo, právny poriadok, a tým aj v právny štát (čl. 1 ods. 1 Ústavy SR).“

24. O nároku žalovaného na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t. j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Žalovaný bol v konaní plne úspešný, preto má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi ako neúspešnej strane sporu. O konkrétnej výške náhrady trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie a to v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (§ 362 ods. 1 CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 371 CSP žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť.

Podľa § 372 CSP v odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.